

چوارچیوهی فیکری

نویسنده: د. علی الورדי
و درگذشته: جنار نامیق

له چیزکنی نه و زاناو داهیتنه رو دۆزەرەوانەی کە دوچاری چەوانەوە سوکایەتی و سوتاندن و نەفرەت لىتكىدىن بۇن لەپايان نه داهیتنه تازانەی کە بۆ سوودو گىمشەكىرىدىنى كۆمەدالايدىنى و زانستىدا پىتەگەيشان. لېرەدا پىتىستە جياوازى يكىين لەنئىوان خوتىندەوارىتى ناسايى و كەمىتىكى رۆشىپەر، خوتىنەوارى ناسايى نوگەسىدە قىقىرى شتەگەلىتىك كراوە كە له چوارچىوهى ئېسکىرىدا دەرتاچىتەت ھەرۋەك لەمندالىيە و لەسرى راھاتىت، نەوان ھىچ نىزاقەيدىك لەزانستدا ناكەن نەگەن بەدەمارگىرى و تەسکىيەن لەنانستى روانىندا نەيت، باوەرپەتىنا يەرایەك لەراڭان ياخىزلىك لەرقيبازەكان حەز يەكتۈركەنەوەي نه زانيارىيانە دەكتات كە لەرای خۇقىدا پەسندەز تېقىدە كۆشىتەت لەپەتىنادىدا، بەلام رۆشىپەر نامادىيە و درگەرتىش ھەسرو فيكىرىتىكى نويىمە دەتوانىت لەگەلىدا بىلەجىت بەپىرىدىكى فراوانەوە بۆ پەتكەنەوەي زوپە دەستىيە كان، بەلام ماسايى نېڭدرانىسيە كە رۆشىپەران لە نېشەماندا كەمن و خوتىندەوارى ناسايىن زۆرن، و گومسان بەوەي كە فىرىتى بۇن يەرادىدەك رايەكى جياوازىيان بىن قول ناكىرىت كە بەيىچەوەنەي راي خۇقىيان بىت.

دەلتىن نه و پەتىورەي كە رۆشىپەر تاڭى پەتىدەپېشۈرۈت نەوەيە، تا چەندىن مەرۆت دەتوانىت راي جياواز لەرای خەلىق و درېگەرتىت، رۆشىپەرى راست دەلتىن نېبە لەراستى رايى خەلىق، چونكە نه پەتىورەي راستى پەتىجەدەپېشۈرۈت جىتىگەر نېبە والا دەكتۈرىت لەكتەتكەدە بۆ كاتىشكى تر. زۆر جار رۆشىپەر خەلىق دەپېتىت قايلە بەرایەكى تاپىيەت كەچى ياش تېپەرەپەرەپەز زەھەتىك باۋەپىي بەر رايە لاؤز دەبىت و ھەندىن جار بەنۇنەيلىتىنەلەدەگەرەتتەمە، تەڭەر خوتىندەوە توپۇزىتە و لەسەر خولىنەرلىق ناسايى و كەشەندىنى بىرۇ رايابان لەقۇناغىتىكەدە بۆ قۇنالىتىكى تر بىكەين سەرسام دەپىن زۆر جار دەپانىسىن بەرەنگارى ئېكىرىتىك دەپەنەوە كەچى پاشتىر پەپزىزى دەكتەن كەر ھەزى لەم گۇرۇنكارىبىه لەناڭا وەيىان لېتىپەرىت، دەلتىن نىسە بەدەۋىت راستىدا دەكتەن كەچى پاشتىر پەپزىزى كەيىشىتىن. كەن دەزەنلىق لەوانە پاش ماساۋىيەكى كىرۇت يان درىز، گۇرۇنكارى ئەرەپان بەسەردا بىت، يان بەشىۋازىنكى دىكە بەكتۈردىن.

بەشى يەكەم
مەرۆت لە چوارچىوهى فىكىرى خۆبەوە دەرىۋاتىتە جىجهان و ھەر دەگەيەشەوە نامىتى روانىن و تېتكەرىتى دىبارى دەكتات و ھەر شىتىك لە دەگەيەشەوە نەيتىت نەكتۈلى لىتەكتات، بەم واتايدە مەرۆت بەو نەسەپە دەچىت كە گالىسەكىدەك رادەكىشىت چوارچىوه خراوەتە سەر چاودەكائى بۆ نەوەي تەنها بەپىشى خۆتىدا بروانىتە نەيدا شېرىزە بىت و ساقە بەكتات.
ھەرۋەها لەنئىوان خوتىندەوار و نەخىرخوتىندەواردا ھىچ جىاوازىيەكى بەنۇرەتى تىچە جىاوازى كەر ھەيت لە ناستادىيە نەك لە جۈزابەتىدا.

پەرقىسىز (ولىم بارىت) دەگىتىتمەدە كە بۆ يەكەمین جىار (اندەيسەن) (ارىكىزداي داهىتىار لەنەكادىھىي زانستى پارىس نىشانى دا، زاناتىي نامادەپەر پېشان وابۇ نە كارە مەحالەن شاگىرىت دەنگى مەرۆت لەسەر قەوان تۈمىز بىكىت بەدە تاۋابىارىان كىرد كەمىتىكى لەرپەز مېتىزەكەدە حەشارداوە لەزىزە مېتىزە كەمە دەناخشىت بۆ چەواشە كەرەتى نامادەپەر، ھەرۋەها بەرقىسىز (تىت) لەزانكۆنى (اندەرسە) ھەمان ھەللىتىسى ھەپور كاتىن ھەوالى داهىتىانى تەلەفۇنى بىت و ونى:

(داھىتىانى لەم جىزە لەررۇنى فېزىكىيەدە مەحالە) لەو چىزۆكە جوانانەي لەم بارىدەوە دەگىتىرەتتەوە، نەوەيە كاتىتىك (مسوسىر) لەكتاتىي سەددەي ھەزىدەھە مەدا شىۋازى خەوتىس سوگاناتىزى دۆزىبەوە و گىرنىگى نەم داهىتىانەي لەپەوارى چارەسەر كەنلى نەخۇشىيە كەندا بلاو كەرەتتە زاناكان بەتوندرەتىرى و شازاردان بەرەنگارى بۇنۇمۇ، لەو كاتىمدا لەرپەز ئامىسىيەكى تېشىگلىزىدا بۆ سوگەركەنلىقى نەم داهىتىانە گالىتەجارىدەك لەشىۋەرە زېنمايىپىشىكىدا بلاو كەرەپەرە كە دەبىگوت، گىرلۇدە موگاناتىزى: چوار ھوقە لەرۇنى سامانىكى و دوو رەتلى لە روحى و دەنم نەم دەپەتكەتەيە بەكەرە شوشەنى خەبىالىدە بۆ چەند رۆزىتىك بەجىتى بىتلە پاشان سەپەننان چىل دەلتىن بەخۇرەوە لەھەمۇ بەلایەك دەبور دەبىت.

دەتوانىن بەلىن ھەسرو داهىتىانىتىكى زانستىانە بىن بايمەخدان بېشىۋازى لىن دەكتەت لەلایەن زاناو نازاناتاوه، مېتىزە لېردا لېرە

زوری تیدا به، نگر عدقل لایه‌تک نگریت و نهانی دیکه
له راموش نهکات نوا بیرگرده نهودی بدرت دهیت و نهسته به
پگانه بیکرده نهودی کی به رجاو.

هدروها پیش و ایه عدقل توانایه کی تمواوی نایت نگر
لایه‌تک نگریت و زیرانه لایه‌نکانی تر فراموش نهکات
یاخود گر روائیش تمسک نهکاتمه و بیچه وانوه نوا توانایه
نهیده تی بدرت دهیت.

غونه‌یه کی ساده بسملاندنی راکه‌ی «جیس» وادابن
خیشاندانیکی گهوره لمشمقامی نهله شیدی اشاری به‌گدا
روری دار جمهاره‌یکی زور تینکران، زن و پیاو تینکمال بورن،
زایه‌یه دروشه‌کان ده‌گیشته ناسان، لملاشهه زماره‌یه کی
زور لمسمیرگره ناسایه‌کان لمسمیان و لمبالکون و دللاقه‌یه
ماله‌کانیانه و چاودنیری نوا دیارده کوئسه‌لاهه تیبه دهکن، نم
رود اوه سه‌باره بمان راستیه کی ده‌گریه، به‌لام لای
هرگامیان بمحزریه که واته ترکیز ده‌کانه سفر لایه‌تک و
لایه‌نکانی تر فراموش دهکات و لمکوتایدا هرگم‌سهو نهودی
تیروائیش بقیه همه‌بورو لده‌گریدا دهیتیه و.

که‌خستیک جهانی همندیک لور زانه‌یه به‌شدادری
خیشاندانه‌کن سه‌سامی دهکن له جولانه‌یه جهسته و دانگ
و شندکانی تریدا بهم پیشه نم که‌جده جنکه لدلاهه سه‌کیه که
هیچی تر لهم رودا ودا نایه‌تیت.

زانکه له په‌نجه‌یه ماله‌کیدمه و ستاوهه تماسای جل و
به‌گن هاوره‌گمزه‌کانی دهکات لمشتریه دوریش جل و به‌گ و
ماکیازه شتمکانی تری راده‌میتیت تا لمشیتواری سه‌دیل و
گوچاندانیانه وه تماعشا بکات.

سیاسه‌کیش گشت لایه‌نکان فراموش دهکات و نهانها
نهودی به‌زهه‌ندی خسته‌تی لمبه‌رجاوی ده‌گریت نهودی
چه‌ندیه‌تی کاریگه‌یه طلخیشاندانه‌کیه لمروخاندنی ده‌لدت و
درست بولی نالوگرکه که لور نالوگرکه دا سیاسه‌که چی
پیشه‌برت.

نوسره‌کیش نهانها گرفت بز و تارو دروشمه‌کان ده‌گریت و
نهودی به‌لایه‌ده گرنگه نهودیه هلمزمانه‌وایه کان پگریت، نیدی
پیش و ایه ختن‌مشاندانه‌که جنکه لمشانزگریه که زیانی
«سبهه و پهی و نهفت‌دیهی» به‌هیچ دیکه نیمه.

لاویکی نیشمان په‌روره جنکه لمده‌لچوونی ده‌رونی هست.
به‌عیج ناکات، شاعیریک نوا رودا به‌نیله‌هاما وردگریت.
به‌پامشیریک جنکه لمزماره‌یه قوریانیان و زه‌دره زیانی کوزکار
دوکانه‌کان هیچی دیکه‌یه به‌لازو گرنگ تیبه. خاردن گزگانی
ناویازار بیه لمه ده‌کنه و که چزن گزگانیان به‌تالان دهچن.

کورنه‌یه باسه‌که نهودیه هدریه که لمتماشاکه‌رانتی نم رودا وه
له‌یه‌ک لایمن دروان و لایه‌نکانی دیکه فراموش دهکن، یان
ده‌گریت بگرتیز هدریه که لموانه لمیانی چوارچتیه نایبه‌تی
خزیده وه دروان. نوا زنده‌یه لدجل و به‌گن هاوره‌گمزه‌کانی ورد
دهبیه‌وه گالته‌یه بهو نوسره دیت هله زمانه‌رانی و تارو

نه‌مehr لمهمسو قوزناغیه کدا دهیتیه باهه‌ریکی نه‌اویان
نه‌هیده به‌هودی که گه‌یستونه ته راستی نه‌گونه.
نه‌وجوارچیه نه‌نکریه مروز لمهمیه دهروانیه جیهان
پیش هاترمه لور زاراوه دانراوه سه‌پاندنی کوئمل دهستی به
دیهات و لمقوایی نه‌ستیدا دیچیتیه و مروز پیش کاریگر
دهیت بهین نه‌هودی هستی بین بکات، که دهروانیه ده‌روریده
نه‌خیه نازاتیت گه تیروائی نه‌مک و چوارچتیه داره،
دهباده‌یه خزی و ادیزاتیت نازاده لمیرگرده‌هدا.

لشیده روبه‌روی گرفت دهیت‌ههه چونکه نایده‌وت رویده‌روی
که‌ستک بسته‌وهه که پیچه‌وانه بیکرده نه‌هودی خزی هدیت،
نه‌گعنایا بدریدا هملده‌شاختیت و مروز نه‌هودی روبه‌روی دهیت‌ههه،
پیش وانیسیه بدم کاره‌یه بع‌گری لمیانی دهکات لمیتنا
لدنایه‌هونی نازاتیدا.

زوره‌یه نوا جمنگ و چه‌ساندنه‌وانه مروزکه کان به‌مehr
به‌کتردا دهیت‌ههه نه‌پیتاون ریتاینکی ناییتی بان میاپی
نه‌نچامی نوا چوارچتیه نه‌نکریه وده که لمه‌ستی مروزکه
نه‌هیده، جیتگای سه‌رسوره مانه که مروز لمیتناو ناییتیک بان
راه‌کی چیارازدا که‌سانی دیکه سه‌رکوت دهکات و که‌چی
کاتیک هملکه‌گه‌ایه‌وهه چووه ریزی نه‌بارانی پیش‌شی
دهیچه‌وانه داکنکی له گرویه‌که‌ی نیستای دهکات و سه‌رکوتی
هاویه پیش‌هونکی دهکات.

مروز زور به‌ده‌گمنه لور چوارچتیه ده‌ریاز دهیت چونکه
بهین ویستی خودی خزی به‌مehr نه‌نکریدا کیشراوه که‌وانه مروز
به‌ده‌گمنه ده‌تواتیت لمیتیک ده‌ریاز بنت که هه‌ستی پیتے‌کات.

مروز نه‌گدر توانی خزی لور چوارچتیه سواری عه‌قلیان
بورن ده‌ریاز بکات ده‌تواتیت داهیتیکی نه‌نچام بدان.

ده‌زی‌بندو داهیتات پتکه‌هوندیک نه‌نیتوان دهه شتی کوندا
هر پیچه نه‌وانه توتدرون به‌رامپیه رایه ک لمزاکان بان
ریتگه‌که لمزیگه‌گکان، دوورن لم‌ده‌هیتان و ده‌زی‌بندو
نه‌نکرده‌ههه، هدر نه‌مدهش، هایکرده له و تارو تویزه‌هونه
لاسایکه‌که‌روه کاتدا بیزی نون و شتی به‌سورد به‌هی ناگریت و
وتاره‌کانیان هملقیلاوه دووباره کرده‌هونی قسیه سه‌لمفیه کانه
به‌شیوازیکی نونی !!

ریت‌شیبری داهیتیک بهوه لمکه‌سانی تر جیاده‌که‌کت‌ههه دان بهو
چوارچتیه ده‌ههه بنت لمهمیه تیفکریتیه تی، نه‌مehr وانه کردووه
تووانای روبه‌رویه‌هونه ده‌ستیه نوییه کانی زیاتره لمکه‌سانی
دیکه، سه‌بیر له‌وودایه هه‌ندیک نکزونی له چوارچتیه دهکن و
نمدهش توتدروی نه‌وان ده‌سمه‌لینین. هدر کات مروز پیش دابو
نازاده لمیرگرده‌هدا پیش و ایه زیاتره کوئله‌یه بیکرده نه‌هودیه.

ولیم جیس «ی فهیله سوفی نه‌مریکی پیش و ایه «عه‌قلی
مروز نیمه‌یه و یه ک لایه‌نکه به‌سوردشی» نم فهیله سوفه پیش
و ایه عه‌قلی بیکرده نه‌هودی به‌سورد زیرانه‌یه ناییت گه نیمه‌یه
نه‌ییت لمروانی و لاگیره‌یه بنت لمیان استه‌دا.

له‌دیدی «جیس» دا راستی ده‌هکی همه‌لایه‌نه و وردکاری

دروشنه کان یاداشت دهکات.

کهواته ههربه کهوله دهیتوهی ختی شه کان دهیتیت و

ندو ممهه لانهش لدیانی زلزانه ماندا ردنگ دانهودی ههربه.

هارون که ده کتیبه که ده خوتیت و سه رسام دهیت و

به کتیبه که ده دهلهه دهات دهان کاتیک تز کتیبه که ده خواری

به جزوره نایینی هاوردی که ده کات و رنگه لای تز رز

هاوردی که ده کات و هم ندو کتیبه دهیت مایه ناکزکی نیوان تز

لدوانه ههربه هارون که ده کات و راهاتین چهزه لریت و شیوازی

ده بیرین و درگریت، بهلام تز رنگه به دهای هبری نیوندا بگردیتی،

ندم دهیت هری ندوهی لای به کتیکتان باش و لای ندوی ترتان

خراب.

یاخود هارون که ده چیتیت سیتما بز سهیر کردنی فیلمتیک

پشن سه رسام دهیت، بهلام که تز همان فیلم دهیتی بدهانهه

هیچ نیه، ندوه گرنگ تبید خدکلی لمجهزه ناره ززو و تقو اسیندا

چیوازین، بهلام سهیر لودادیه ندم چیوازی به بیتیه مایه

ناکزکی لدنتواناندا.

یه کتیک له تزیه روده کان ده لین پیاوان ندو کچانههان خوش

ده دیت که لدایکیان ده چن چونکه شیوه داپک لدناخیدا

چوارچیوده کی هفت پیشه کاری دروست کردوه ناتوانیت چیز

لهمسوانی و درگریت له ریگه دهه نهیت، بدراسیت من

به شهه رینین بین ندوهی زبانیج چوارچیوده کی هفت پیشه کار

لمسه روانین و حزکه کانیانه دهه.

ندوی نیگهانم دهکات پایهخ ندانی دادووه کانه بهم

لایه نی جیوازیه لدکاتی گوچیتیت بروتی دان بیسانانی

شایه ده کاندا، دهیانه ده کان دهیانه ده کان و دک به ک

لدهگتیه انوهی رواده کاندا، زورچار سرازی شایه ده کان ده دقت

لهمس ریزی گیترانوهی بایه کان، خت نازان چون به ک

گیترانوهی رواده کان ناراست و نادرسته دهروزیه کمیش

لهروداوه که دهیتین و ندوی تر فهراستش دهکات و آنه ندوهی

له چوارچیوده تیوانیتی خویه و نهیت نایینی.

شایه دیک شمریک لدنتوان دوکه سدا دهیتین لدکاتی

دان بیساناندا دهیتیه لایه نگری لایه ک و دزی لایه کهی تر ندهه

شیوه دروسته که بیتی چونکه ههربه ک لهوانه به چاو و تیوانیش

تاییتیه خیزیده لهشت کان دهروانیت بهم پیشه بین ویشی

خوتی دهیتیه لاگیری لایه کیان، ده توانین میشونیه کونه کان

به کدین به ملوهی ندم باسه، دهیتین ههندیک لکه مایه تیه

میشیزیه کان لهدیدی ههندی که مسده پیروزکراون و لمانستی

خواوندا دهیه رسترن کهچی لای ههندیکی دیگه به درویو و

سه رشتر ناویان دههن، هم میشیزه توستیک که سه باره

به کم سایه تیه ک تو سیوهه تی، تنهها وینه نه وشتنانه کردوه

لدهگزشمنیکای ختنه دهونی و لایه نه کانی تری فهراستش

سهرجاوه:

خوارق لاشعور، د. عدلی واردی، چاپی لمندن، ۱۹۸۳.